

Cançons i nadales essencials catalanes

Únic Concert de Nadal de Sergi Dantí

Sergi Dantí, cantautor, actor i músic, ens porta les **Cançons i nadales essencials catalanes**, un recull que va passant de pares a fills des de fa 800 anys. I si en algun moment ha estat necessari salvar-les de l'oblit, és ara.

En Sergi combina la seva **passió per la música** i el seu **amor per Catalunya** amb les investigacions que ha fet per al **Centre de Documentació d'Arts Escèniques (CEDAE)**, i ha donat a les seves cançons un to interessant i amable que converteixen l'espectacle en una estona fantàstica per somriure i emocionar-se.

El públic descobrirà quina de les nostres nadales més famoses és en realitat una cançó de borratxos francesa del s. XVIII; veurà quines nadales s'han convertit en música folklòrica a l'Amèrica Llatina; quines cançons expliquen com vivien i sentien les dones de fa uns 500 anys; quina cançó parla de la nova frontera que va sorgir a Catalunya i va separar pares i fills...

L'entrada és lliure, amb opció de **taquilla inversa**. Aforament limitat.

Biblioteca de Catalunya

Carrer de l'Hospital 56 - 08001 - Barcelona

Tel. 93 270 23 00 - A/e: bustia@bnc.cat

<http://www.bnc.cat>

De dilluns a divendres, de 9h a 20 h

Dissabtes, de 9 a 14 h

Cançons i nadales essencials catalanes

Sergi Dantí

Dilluns 18 de desembre de 2017, a les 20:30h

Sala de la Caritat

Biblioteca de Catalunya

(Carrer de l'Hospital, 56 - Barcelona)

PROGRAMA

Aquestes són les cançons que em van ensenyar els meus avis, exiliats de la Guerra Civil i que van morir sense poder tornar a trepitjar la seva terra. A milers de quilòmetres d'aquí, volien sembrar en l'ànima dels seus nets l'amor per la seva terra perduda. Són cançons que s'han transmès de generació en generació fins arribar a nosaltres.

EN UNA TERRA LLUNYANA, de Sergi Dantí

Homenatge als exiliats catalans

PRESENTS DE BODA

Torna el cavaller. La seva estimada li pregunta: "Per què heu trigat tants anys?" Ell li respon: "Hem tingut forta guerra entre moros i cristians". Podem deduir l'època de la cançó.

MUNTANYES REGALADES

L'Himne de les terres catalanes de França, segons la definició dels Quadres Catalans de Toulouse. Diuen que va ser cantada, l'any 1275, en el casament de l'Infant Jaume de Mallorca, fill de Jaume I, amb Esclaramunda de Foix, una jove intel·lectual càtara de 14 anys.

L'HEREU RIERA

Del segle XVIII? Cançó per ballar. L'amor venç la mort. Es balla sobre una creu a terra.

EL MESTRE

Del segle XVIII? Què sentia una noia, que estudia per ser monja, i el seu mestre s'enamora d'ella i la demana en casament? La seva resposta és d'una innocència gairebé infantil: "Senyor: no us sabré servir.."

ROSSINYOL QUE VAS A FRANÇA

Del segle XVII. Una de les més boniques melodies catalanes, de quan Catalunya queda dividida pel Tractat dels Pirineus (1659). Va ser gravada en català per Joan Baez als anys 60.

LA FILLA DEL PAGÈS

Cançó burlesca de Carnestoltes. No s'ha de cantar com una coral en una església, sino com uns irlandesos després de moltes cerveses en un *pub*. Aquest és l'esperit de la cançó: critica a una noia mandrosa que confon la realitat amb els somnis.

MUNTANYES DEL CANIGÓ

Cançó final i gran èxit de l'òpera *Canigó*, de Jacint Verdaguer i Lluís Vives. Tanmateix, la cançó no és d'ells...

QUÈ LI DAREM?

Una de les nostres sorpreses: aquesta nadala la canten a tota l'Amèrica Llatina sense saber que és catalana, i a tota Catalunya sense saber que també és peruana, boliviana i argentina.

CANÇÓ DEL LLADRE

La intenció de la tornada d'aquesta cançó varia segons l'etapa de la vida d'aquest lladre... que comença sent un bon noi.

EL DESEMBRE CONGELAT

Cançó de borratxos francesa, transformada al s. XVIII en nadala catalana. És curiosa la manera tan carnal de referir-se a la maternitat de la verge, centrant l'atenció en els seus pits. Els bisbes d'avui no haguessin deixat passar aquesta lletra.

LE GRAND PROJET

Tal com la cantava Lluís XVI abans de perdre el cap per burlar-se dels revolucionaris francesos amb comentaris que avui dia podria signar alguna premsa: "Acabarem compartint les nostres dones, ja que aquesta és l'essència d'una República... ben democràtica".

VORA VORETA DEL MAR

És una cançó de *cosir xarxes* que cantaven les dones mentre reparaven els estris de pesca dels seus marits, per tal de recordar com ha millorat la condició de la dona.

L'AIRET DE LA MATINADA I POTPOURRÍ

Cal cantar!